

Interakcja międzyludzka a Donalda Davidsona idea komunikacji

Andrzej Zaporowski

(streszczenie odczytu)

Celem wystąpienia jest uchwycenie problemu interakcji międzyludzkiej na tle wpływowej koncepcji komunikacji Donalda Davidsona. Chodzi o amerykańskiego myśliciela łączącego nurt neopragmatyzmu z filozofią analityczną. Wedle wspomnianej koncepcji komunikacja sprowadza się do stanu czynienia siebie (swych jednostkowych wypowiedzi) możliwym(i) do zinterpretowania przez partnera właściwej interakcji. Szczególną uwagę należy zwrócić na jednostkowy (nie zaś grupowy) charakter interakcji. Davidsona idea komunikacji zakłada m. in. możliwość interpretacji, która nie jest zapośredniczona przez wspólną dla obu stron interakcji regułę (w domyśle: kulturę) – w rozumieniu np. Wittgensteina – ustalającą znaczenie właściwej wypowiedzi. W tym miejscu pojawia się rzeczony problem. Jak, unikając aporii, da się powiązać możliwość wzajemnej interpretacji (czyli m. in. uchwycenia znaczenia odnośnej wypowiedzi) stron interakcji międzyludzkiej z brakiem dzielenia przez te strony jednej (wspólnej) reguły? Wedle stanowiska autora wystąpienia odnośnej aporii w takiej sytuacji uniknąć się nie da. Poprzez owe krytyczne studium Davidsona pragnie on zwrócić uwagę m. in. na to, że nie da się w sposób udany rozważyć zagadnienia komunikacji – kiedy mowa o czynienia siebie możliwym do zinterpretowania – bez wcześniejszego rozjaśnienia problemu reguły, a ściślej różnorodności reguł.